

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 291/2019
15.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., улица ... број ..., кога заступа пуномоћник Станислав Ивков, адвокат из ..., ... број ..., за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда 20 Уп 22/19 од 31.05.2019. године, са противном странком Секретаријатом за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектор за другостепени управни поступак из грађевинске области, у предмету инспекцијском - понављања судског поступка, у нејавној седници већа одржаној дана 15.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба подносиоца захтева за понављање судског поступка правноснажно окончаног пресудом Управног суда 27 У 9423/16 од 16.01.2019. године, којом је одбијена његова тужба изјављена против решења Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектора за другостепени управни поступак и управно-правне послове за грађевинску и урбанистичку инспекцију Х-17 број ...-.../... од 08.03.2016. године, којим је одбијена његова жалба поднета против закључка о дозволи извршења Одељења за инспекцијске послове Управе Градске општине Вождовац у Београду број ...-.../... од 27.12.2015. године. Закључком о дозволи извршења Одељења за инспекцијске послове Управе Градске општине Вождовац у Београду број ...-.../... од 27.12.2015. године утврђено је да је решење грађевинског инспектора Одељења за инспекцијске послове Управе Градске општине Вождовац број ...-.../... од 09.07.2015. године, постало извршно дана 21.07.2015. године, па се дозвољава извршење тог решења против извршеника АА из ..., јер извршеник није своју обавезу наложену решењем, добровољно извршио у остављеном року од седам дана од дана пријема решења, па ни до данашњег дана, иако је решењем упозорен да ће се, уколико своју обавезу не изврши у остављеном року, решење извршити принудним путем, преко другог лица о трошку извршеника и одређен начин на који ће се извршење решења спровести у месту и обиму како је наведено у диспозитиву с тим да трошкови извршења падају на терет извршеника.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења подносилац наводи да је Управном суду поднео тужбу за понављање поступка због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања пред управним органима у поступку у коме је донето решење којим му је наложено да поруши нешто што на терену не постоји. Указује да записник ДОЈТ КТ бр. .../... од 18.09.2019. године садржи изјаву главног грађевинског инспектора Одељења за инспекцијске послове ГО Вождовац дату заменику јавног тужиоца у поступку по кривичној пријави Градске општине Вождовац у коме се главни грађевински инспектор изјаснила да се од стране општине чека на решење управног спора који је покренуо АА како би спровели, односно извршили решење број ...-.../.... Сматра да је наведени записник нови доказ који би довео до повољнијег решења спора за њега у поступку чије је понављање тражио. Истиче да је Управни суд пре одлучивања о његовој тужби за понављање поступка на основу одредбе члана 33. Закона о управним споровима морао да одржи усмену расправу, што није учинио, нити је у побијаном решењу навео разлоге за њено неодржавање. Предложио је да суд захтев уважи и побијано решење укине.

Противна странка није доставила одговор на захтев, иако јој је исти уредно достављен на одговор.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијаног решења, Управни суд је одбацио тужбу јер је нашао да тужилац није учинио бар вероватним постојање законских основа из члана 56. став 1. тач. 1), 4) и 6) Закона о управним споровима за понављање судског поступка окончаног пресудом тог суда 27 У 9423/16 од 16.01.2019. године. По оцени Управног суда да би се стекли законом прописани услови за понављање управно-судског поступка неопходно је да је суд приликом доношења пресуде сам утврђивао чињенично стање а не да је пресуду донео на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку. Како Управни суд приликом доношења пресуде у предмету 27 У 9423/16 од 16.01.2019. године није сам утврђивао чињенично стање, нити изводио доказе у управно-судском поступку на одржаној усменој расправи, у смислу члана 33. став 1. Закона о управним споровима и на тако утврђеном чињеничном стању засновао пресуду донету у поступку чије се понављање тражи, већ је пресуда донета, односно управни спор решен, на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку, то по том основу странка, овде тужилац, постојање у тужби наведених чињеница и доказа не може користити као разлог за понављање управно-судског поступка. Управни суд је оценио и да тужилац сем што паушално у тужби наводи, ничим не доказује постојање услова за понављање поступка, из разлога прописаних чланом 56. став 1. тач. 4) и 6) Закона о управним споровима.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредбе члана 60. Закона о управним споровима.

Врховни касациони суд налази да је правилно побијаним решењем одбачена тужба за понављање управног спора јер тужилац није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка

1) Закона о управним споровима, на које се тужилац позива у тужби за понављање судског поступка. Ово стога, што, и по схватању Врховног касационог суда, нове чињенице и нови докази могу бити разлог за понављање судског поступка који је завршен правноснажном пресудом или решењем суда у смислу одредбе члана 56. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима само ако су те чињенице утврђене и докази извођени у управно-судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука, а што није случај у пресуди Управног суда 27 У 9423/16 од 16.01.2019. године. Тужилац није учинио бар вероватним ни законске основе за понављање управно-судског поступка из члана 56. став 1. тач. 4) и 6) Закона о управним споровима, јер Управни суд пресуду 27 У 9423/16 од 16.01.2019. године није засновао на исправи која је лажна или лажно преиначена а тужилац, овде подносилац захтева, у поступку окончаном том пресудом није био заинтересовано лице већ странка.

Неосновани су наводи подносиоца да је Управни суд пре одлучивања о његовој тужби за понављање поступка морао да одржи усмену јавну расправу на основу одредбе члана 33. Закона о управним споровима. Тужба за понављање поступка је у овом случају одбачена у поступку претходног испитивања процесних претпоставки да се о њој мериторно одлучује. Усмена јавна расправа се одржава ради утврђивања чињеница неопходних за одлучивање о главној ствари уколико су испуњене процесне претпоставке да се по тужби поступа и када се на основу одредаба члана 62. Закона о управним споровима дозволи понављање поступка. Сагласно члану 65. наведеног закона, у поновљеном поступку се сходно примењују одредбе овог закона о поступку по тужби, па и одредбе члана 33. које се односе на утврђивање чињеница на одржаној усменој расправи. Из изложеног следи да се расправа не одржава у фази претходног испитивања тужбе за понављање поступка, већ се може одржати након доношења решења о дозволи понављања поступка, и то у зависности од процесних радњи које треба обавити у вези са разлогом за понављање.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 15.11.2019. године, Узп 291/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић